

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-204/2014

Priština,

8. septembar 2016. godine

U postupku:

S.Sh.

Novo Selo, selo

Prizren

Žalilac

protiv

P.P.

Bokokotorska 10,

34000 Kragujevac

Srbija

Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/227/2014 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA07754), od dana 13. marta 2014. godine, nakon zasedanja održanog dana 8. septembra 2016. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba S.Sh. ja uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/227/2014, od dana 13. marta 2014. godine (u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brome KPA07754).
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/227/2014 od dana 13. marta 2014. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA07754.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 29. decembra 2006. godine, P.P. (u daljem tekstu: Tuženik) podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je potraživao potvrđivanje imovinskog prava i ponovni posed parcele br. 4543, u površini od 5 ari i 64 m², koja je upisana u Posedovnom listu br. 14, za Katastarsku zonu Verbićane, Opština Prizren (u daljem tekstu: imovina u zahtevu). On je izjavio da je imovina u zahtevu zauzeta od strane nepoznatog lica bez ikakvog pravnog osnova.
2. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, podnosilac zahteva je, među ostalog, dostavio KAI sledeća dokumenta:
 - Posedovni list br. 14 od dana 10. novembra 2006. godine, izdat od strane Instituta za katastar i nepokretnu imovinu Opštine Prizren, koji dokazuje da je katastarska parcela br. 543 u površini od 5 ari i 64 m² upisana na ime tuženika, P.P;
 - Lična karta izdata od strane nadležnih organa Srbije, u Kragujevcu dana 1. oktobra 1997. godine;
 - Službenici KAI su u daljem postupku našli Uverenje o svojini P-71813007-00543-0 koje dokazuje daje imovina u zahtevu upisana u katastarskoj kancelariji na ime P.P.
3. Na osnovu Konsolidovanog izveštaja o verifikaciji of dana 20. avgusta 2010. godine, vidi se da je KAI pozitivno verifikovala dokumenta dostavljena od strane žalioaca.
4. Dana 29. avgusta 2007. godine, obavljeno je obaveštenje imovinskog zahteva. Nađeno je da je imovina pašnjak uzurpiran od strane S.Sh. ja (u daljem tekstu: Žalilac), koji je bio prisutan na imovini. Dana 30. marta 2010. godine, na osnovu GPS koordinata, KAI je potvrdila da je obaveštenje imovine u zahtevu pravilo obavljeno.

5. Dana 29. avgusta 2007. godine, žalilac je primio obaveštenje zahteva i potpisao je Obaveštenje o učešću gde je tvrdio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu. On nije dostavio nijedan dokument, u određenom vremenskom roku, kako bi podržao svoje navode.
6. Dana 13. marta 2014. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/227/2014 našla da je tuženik, P.P. , dokazao da je vlasnik 1/1 katastarske parcele br. 543, posed je vraćen i naređeno je da nepoznata lica napuste imovinu u roku od 30 dana pod pretnjom prisilnog izvršenja.
7. U paragrafu 16-18 odluke, Komisija je obrazložila da je tuženik/podnosilac zahteva vlasnik na osnovu dokumentacije koja je pozitivno verifikovana od strane KAI. Komisija je zaključila da iako je žalilac tvrdio zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu na osnovu neformalnog prenosa koji se dogodio u 1985. godini, on nije dostavio nijedan validni dokaz te se prema tome imovinski zahtev odobrio.
8. Dana 9. juna 2014. godine, odluka KIZK je uručena Žaliocu. Dana 8. jula 2014. godine, tužena strana je napala odluku KIZK.

Navodi stranaka:

Žalilac:

9. Žalilac u žalbi navodi da se odluka KIZK sastoji od bitne povrede, naime pogrešne primene proceduralnog zakona, te i da je zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja. On tvrdi da Komisija nije procenila njegove navode da je kupio imovinu u 1985. godine, zajedno sa ostalim katastarskim parcelama.
10. Žalilac u postupku pred KAI/KIZK nije dostavio dokaze kojima bi podržao svoje navode ali isti u žalbi tvrdi da je imao promet sa vlasnikom i da je imovina u zahtevu zajedno sa drugim parcelama kupljena 1985 za ukupan iznos od 100 Miliona Dinara i da je neformalni prenos obavljen u prisustvu dva svedoka.

11. Kako bi podržao svoju žalbu, žalilac je dostavio Vrhovnom sudu neoverenu izjavu, u kojoj tvrdi da je imovina kupljena u prisustvu svedoka A.Xh. i osobe pod imenom Raim, čijeg se prezimena ne seća.

Tuženik-tužena strana:

12. Žalba je uručena Tuženiku dana 29. januara 2015. godine, ali isti nije odgovorio na žalbene navode žaliooca.

Pravno obrazloženje:

13. Žalba je uložena u vremenskom roku od trideset (30) dana, kao što je predviđeno članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, (*u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079*) te je prema tome prihvatljiva.
14. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici daje Izvršni sekretarijat KIA, među ostalim dokumentima podnetim od strane tuženika, pozitivno verifikovao Posedovni list i Uverenje o vlasništvu.
15. Vrhovni sud nalazi da je napadnuta odluka takođe zasnovana na činjenici da žalilac nije predočio bilo kakav ugovor o prometu koji bi služio kao potkrepljujući osnov njegovih navoda – da je žalilac kupio imovinu u zahtevu. U stvari Vrhovni sud takođe zaključuje da žalilac tokom eventualnog prometa imovine u zahtevu nije delovao u smislu kriterijuma ustanovljenih u smislu zakonskih odredaba, koje su u vreme spornog prometa kao uslov zahtevale ugovor o prometu sačinjen u pismenom obliku gde su potpisi stranaka overene od strane suda.
16. Sud procenjuje da su nalazi u odluci KIZK tačni i zakoniti da je tuženik-podnosilac zahteva dokazao da je vlasnik na osnovu dokumentacije te je i iz ovih razloga imovinski zahtev prihvaćen. Prema tome, Vrhovni sud smatra da su žalbeni navodi žaliooca neosnovani i neprihvatljivi u odnosu na imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu.

17. Kao posledica toga, žalilac na bilo koji način nije dokazao nijedno imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu, niti je uspeo da valjano napadne nalaze KIZK koji su indicirani u odluci, da je tuženik vlasnik imovine u zahtevu.
18. Vrhovni sud nalazi da je KIZK zasnovala svoju pravednu i valjanu odluku na tačnom i potpunom utvrđivanju činjeničnog stanja, i tačnu primenu materijalnog prava. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
19. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 13.3 pod-paragraf (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a